

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdasági s társadalmi lap.

A SZABADELVUPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Hirdetési díj:

öt hasábos petitor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s több ízben megjelent hirdetéseknek leengedés történik. Bélyegdíj minden hirdetés után 50 kr. Nyitási költségek minden sora 20 kr. Ezek a szerkesztő által vétetnek fel. — A hirdetések a szerkesztőségben és kiadóirodában. — Az előzetes s hirdetésmentes példák a kiadóirodában, a lap szellemi részéhez tartozó közlemények a szerkesztőség irodájában a város háza épülete alatt (Rózsáter) cizmezendők.

Előzetési feltételek:

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve.
Egész évre . . . 10 frt.
Félévre . . . 5 frt.
Negyedévre . . . 2 frt 50 kr.
Egy hónapra . . . 1 frt.
Előzetes helyben a kiadóirodában a debreczeni *reszrennyomdában*, aztán Telegdy K. Lajos és ifj. Csathy Károly könyvkereskedésben, vidéken a postahivataloknál.

Debreczen, ápril 12.

Meg fog engedni a nyájás olvasó, ha mai cikkünket, mely még mindig a mi jó „Debreczen” szomszédunk zűléseivel foglalkozik, egy adomással tény felemelésével kezdjük meg.
A szébal független reményteljes eseményt, a városunkat is nem egy ízben becses látogatására méltott Verhovay Gyulát, a mint közudomási dolog, Czegléd városa megválasztotta országgyűlési képviselőjének. Az is közudomási, hogy ez a választás igen alaposan kifogásolva, megtagadva lett, s a fiatal demagóg még ma szem láttá beteljesülve szívének és nagyvárágának legbőbb óhaját. De az már nem igen tartozik a közudomási dolgok közé, hogy mert kellett az első választáskor az urnák visszalépni, s mért lett Kossuth Lajos nagy neve és szeméje a független korreusok által ezuttal ismét, — kitűnő már megmondani, hogy hanyadszor, — köpenyegül felhasználva.

A gyengébbek kedveért elfogjuk mondani, tanulhatunk belőle nálunk is sokan.
Verhovay Gyula, miután Czegléden felépített, a dolog természete szerint pátrónusai által le is vitétt oda, hogy programbeszédet megtartsa. — Meg is tartotta. — És a mig hatalmas szemézedett frázisokban szidta egybe fehé a kormányt, átkozta a kiegyezést, (azt is a mi volt, meg azt is a mi lesz); mig egy máskémbesületet nem hagyott Tiszta Kálmán, s ahonyahát elárult szab-devű pártunk; addig a lelkesedés a czeglédi szébal atyafiak közt folytonosan fokozódott. Volt éjzénés olyan, a milyen csak szébal nekivadt torkokból kiferhet. A fiatal jelt azonban nem elégedett meg a lelkesedés kitörésével, ő az elkeverésd kiörésit is akarta hallani. — Es forpultán vala a nép felé, beszéde a következő módon es morborban. „Ő te szegény nyomorult, te mindenedből kifosztott nép, kít a lelketlen kormány utolsó bétevé falatgyveredőt is mefosztott! Jól tudom én azt, hogy menyit szükségem kell nektek megküzdenetek, s jól ismerem én a ti nélkülözéséte, nyomorúságotokat, sat.” — Es ezen hatásra számított ekes beszédre — elcsendesedett a lelkesedés, — s ion rettenetes elkeverésd, — nem az átkos kormány, hanem a szonok elion; es pedig azon psychológiai okból, mert a derek czeglédiek, kik ünvezéte magyar embereket méltán büntötte és sértette azon vakmerő állítás, hogy ok oly nyomorban vannak, hogy meg a betevő falatgyverőket is hiányzik. — Bizony igen kicsiben volt, hogy a fiatal jelt ut az idők végéiglen en nem jatszotta az ünvezéte czeglédiek jó indulatát.

Hogy ezen felsülés után mik történtek Czegléden, s minő manőverrel lett az ifjú szébalhós Collegnoból ajánlata, az nem tartozik ide. Hancem igenis ide tartozik a kis történetnek a morája.
A „Debreczen” ápril 11-iki cikkének általunk még válaszolatlanul hagyott másodiki felében a többi közt azt állítja, hogy a mult év nyarán és őszén városunk népe a legnagyobb nyomorban volt, s az adóexequálás sulya alatt nyögött. No ezt ugyan megköszönheti szébal Debreczen városának nepe. Ugyan tisztelt collega, legyen szives rámutatni, hogy hol volt az a rettenetes nyomor, kinek hiányzott a mindennapi betevő falat kenyere, mert mi jó lélekkel elmondhatjuk, hogy semmi nemű inégről, nyomorról, melynek Debreczen városunk a mult évben színhelye lett volna, — nem tudunk.

Debreczen város derek lakossága, ember emlékezet óta szorgalmas, munkás, körültekintő polgárságból állott, s kiterjedt földbiratokai, kúthozzó fejlett fokú iparájai, nagy kereskedelme, mind megannyi beszélő jelei a város lakossága általános jólétének. A hol

munka és szorgalom, no meg egy kis takarékoság van, ott a nyomorról szó sem lehet, s valóban nem tudjuk, kinek vél szolgálatot tenni a „Debreczen” szerkesztője, a midőn oly könnyedén cseszi világgá, hogy Debreczen lakosai között, bármik okból a nyomor befészkelte magát.
Mi Debreczen városnak lakosságát, ha ünvezétebbnek nem, de mindenesetre tartjuk oly ünvezétebbnek, mint Czegléd városát, s megvagyunk győződve a felől, hogy az egész nagy városban nem találkozik ember, a dologkerülöket, a léhitöket kivéve, a ki mint ünvezéte polgar aláírta a mi t. kollegánk ezen, rájok nézve nem épen megfészeltő állását.
Más argumentumokkal tessék előállni s nem olyanokkal, a melyek városunk legszűbb néposztályának ünvezéteit is méltán sértetik. Es most áttérünk a „Debreczen” cikkének azon részére, a melyben a hazugigergetés, fenyegetés, rábeszélés és pressio vádja fenntartatik pártunk ellenében.
Ha végig tekintünk a „Debreczen” bizonyításain, melyekkel a hazug igergetés, rábeszélés, fenyegetés oklatan vádjait akarja ismételve fejünkre zudítani, nem tudjuk, azt az iskolás gyermekekhez hasonló eseten kipkedésit, kapkodásit bámuljuk-e inkább, vagy a telett bosszankodjunk, hogy akadhatnak politikai szereplők, a kik minden argumentum nélkül, az általános és épen ezért semmit mondó kifejezések köpenyében bujva, amilyik a más politikai jó hírneve rovására, a világot s talán magukat is.
Hiszen, ha oly téméntelen sok azon egynek száma, kikre a debreczeni szabadelvű párt ünvezői részéről pressio gyakorlatozott, kiket megfenyegettek, kiknek hamis és hazug igergéteket tettek, — hogy azok elszorulását a „Debreczen” szük tere nem engedi meg; ez esetben mi sem könyebb, — mint nevekkel lépni fel.
De az ám a bökénő, hogy a teljes lehetetlenségik országába tartozik.
Ugy látszik, hogy az az öntudatos eszmézar, a melyben a tudoldal szivóvívi oly édes örömet szvenvednek, — e dologban is nagy szerepet játszik. — Mert alább azt mondja, hogy mi azoknak a nevet ünvezőitök te meg tudni, a kik a szabadelvű párt érdekében városunkban működtek. Dehogy, — hiszen ez nem titok, mikéddőt és mikéddőt a párt érdekében Debreczenben igen sok köztársaságban álló egyéniség, s mikéddőt nyitlan, az egész világ szemé láttára és színe előtt, s higgyék el, mindannyian büszkeséggel helyezik abban, hogy a debreczeni szabadelvű párt, s ez által a haza szent ügyét, keblök szent meggyőződése szerint szolgálhatják.
Nem ezeknek nevet követeltük mi a „Debreczen” táglelküsmereit gyanusítóitól, hanem igenis azt, hogy tessék nyilvánosságra hozni, hogy ezen ünvező párttagok közül kik voltak azok, a kik valakit fenyegettek, a kik hazug ámtásokat, igéreteket tettek; tessék nyilvánosságra hozni, hogy kit, mivel fenyegettek, kinek mit igéretet, — végül tessék nyilvánosságra hozni azon egynek nevet, a kiknél ez akár sikerrel, akár siker nélkül megkíséreltetik!
Ezen felhívásunkra ugyan már megkaptuk az önök politikai higgadsághoz és alopssághoz méltó választ. Önök ugyanis azt írják: „A pressio, fenyegetés, és eszeszad reformok iránti nézetek még korán sincsenek tisztázva, sőt még az ezen adok alapjánál szolgáló technikai elv iránt sem jött létre megállapodás, s emellegre elessk azon ténynek hirsztelt állítás, miszerint a fogyasztási adokra vonatkozó előterjesztések ápril végéig a parlamentek elé fognak kerulni.

„Oh bácsi, azt nem teszi kiáltott Henrik ön feledtem.
„Nem? — no nézze az ember miy hü, pedig Sephi néha kissé különös — oly igen különös gyermek! de ezt meg teszi bizonyosan, — megteszi! most nem, de utánam jér ismét, — akkor én már beszéltém vele, és megüjítik az oljégyzést — menj!
Macht Henrik elment. — Alig tudta, mit tövént vele, álmödik-e, vagy ében van, hogy lábai viszik-e őt, vagy ő a lábait?
Bátyja pedig ugrodó ott fel s alá a szobában, a hosszú, szürke, hálókabát utánna, az általa felvert por pedig mögötte és körülte és kedélyesen nevetve dörzölö kezeit.
„János, János!” — kiálta.
János azonnal elötte állott.
„Kaptam egyet, kaptam egyet János! — kiálta és egész arca fénylét gonoszág és káröröm miatt. Ugy lesz helyes, így megbozszulom magamat a feckőn, legalább egyen az összes személtépségből, mely engem rágalmaz, szisz, és gnyuol — egyen megbozszulom magamat! értted?”
Igenis nevetett János — de?
„Sephi itt marad, ő nőül veszi, igen, nőül veszi, pénzért! Külömben mért lenne oly hajándó elvenni, miután nem is ismeri? miáltal lehet a leány szűke, pupos, teholódott, ha, ha teholódott! akkor is elvenné, mivel na nézve van! Ilyenek most mindnyájan! no a nasz után, és a nasznak mieelőbb megkell lenni — megmondom neki, hogy milyet vett nőül. — Szemeibe akarok nézni és e szemekben magammal könnyebülést keresni, magamat megbozszulni az egész rongy népségen! értted?”

„Igenis nevetett János. De vajlon fog-e a leányak kellenni?”
„Mért ne? fiatal, szép, mért ne kellene neki? megyek rögtön fel hozzá, és deután megkell lenni az oljégyzések, és aztán az esküvőnek oly hamar, mint csak lehet. Itt kell lakniok az emeleten, hogy a leány folyton szemem előtt legyen. — ügyelhessek rá, még — most! menj fel nyisd ki ablakodat, szellőzz, tisztogasd ki a szobákat — én megyek Sephihez.”
Es Sephihez ment. Hogy az mit fogadta ajánlatát és mit felelt rá, nem tudom, de azt igen, hogy a mint Henrik eljött, maga mellé vonta, és tanácsát neki, hogy Josefín irányában nyájás és szeretetteljes legyen, kimélve és óvatosan járjon körülte, mivel az ajánlata felett annyira ügatoztásba jött, hogy egészségét kell féltetni. A festő ezt nem hagyta figyelmen kívül, mert midőn nehány hét múlva a menyegző megtörtént, a menyasszony oly szépen rózsapironn nézett ki, hogy a legjamborabbak kik minden esketésnél jelen szoktak lenni állandó, hogy hosszú évek óta nem láttak oly kedves menyasszonyt és oly csinos párt, mint ezek.
A doctor pedig az ő hűségik minde-nese várták, és folyton várták feszületen az időpontot, hol előre látásuk, Josefín szellemi betegséjét illetőleg teljesebbé menend. De ez nem következett be, ezen időpont, és még máig sem jött el. Ha azonban a régi háznak úgy lakóján változás történt, ugy ez az öreg doctor maga, a mint az emelet évek múltával mindég zajosabb és hangosabb lett és mindenféle apró labacsák toporizáltak a lépcsőn le és fel, és az udvaron és a kert

„Igenis nevetett János. De vajlon fog-e a leányak kellenni?”
„Mért ne? fiatal, szép, mért ne kellene neki? megyek rögtön fel hozzá, és deután megkell lenni az oljégyzések, és aztán az esküvőnek oly hamar, mint csak lehet. Itt kell lakniok az emeleten, hogy a leány folyton szemem előtt legyen. — ügyelhessek rá, még — most! menj fel nyisd ki ablakodat, szellőzz, tisztogasd ki a szobákat — én megyek Sephihez.”
Es Sephihez ment. Hogy az mit fogadta ajánlatát és mit felelt rá, nem tudom, de azt igen, hogy a mint Henrik eljött, maga mellé vonta, és tanácsát neki, hogy Josefín irányában nyájás és szeretetteljes legyen, kimélve és óvatosan járjon körülte, mivel az ajánlata felett annyira ügatoztásba jött, hogy egészségét kell féltetni. A festő ezt nem hagyta figyelmen kívül, mert midőn nehány hét múlva a menyegző megtörtént, a menyasszony oly szépen rózsapironn nézett ki, hogy a legjamborabbak kik minden esketésnél jelen szoktak lenni állandó, hogy hosszú évek óta nem láttak oly kedves menyasszonyt és oly csinos párt, mint ezek.
A doctor pedig az ő hűségik minde-nese várták, és folyton várták feszületen az időpontot, hol előre látásuk, Josefín szellemi betegséjét illetőleg teljesebbé menend. De ez nem következett be, ezen időpont, és még máig sem jött el. Ha azonban a régi háznak úgy lakóján változás történt, ugy ez az öreg doctor maga, a mint az emelet évek múltával mindég zajosabb és hangosabb lett és mindenféle apró labacsák toporizáltak a lépcsőn le és fel, és az udvaron és a kert

„Oh bácsi, azt nem teszi kiáltott Henrik ön feledtem.
„Nem? — no nézze az ember miy hü, pedig Sephi néha kissé különös — oly igen különös gyermek! de ezt meg teszi bizonyosan, — megteszi! most nem, de utánam jér ismét, — akkor én már beszéltém vele, és megüjítik az oljégyzést — menj!
Macht Henrik elment. — Alig tudta, mit tövént vele, álmödik-e, vagy ében van, hogy lábai viszik-e őt, vagy ő a lábait?
Bátyja pedig ugrodó ott fel s alá a szobában, a hosszú, szürke, hálókabát utánna, az általa felvert por pedig mögötte és körülte és kedélyesen nevetve dörzölö kezeit.
„János, János!” — kiálta.
János azonnal elötte állott.
„Kaptam egyet, kaptam egyet János! — kiálta és egész arca fénylét gonoszág és káröröm miatt. Ugy lesz helyes, így megbozszulom magamat a feckőn, legalább egyen az összes személtépségből, mely engem rágalmaz, szisz, és gnyuol — egyen megbozszulom magamat! értted?”
Igenis nevetett János — de?
„Sephi itt marad, ő nőül veszi, igen, nőül veszi, pénzért! Külömben mért lenne oly hajándó elvenni, miután nem is ismeri? miáltal lehet a leány szűke, pupos, teholódott, ha, ha teholódott! akkor is elvenné, mivel na nézve van! Ilyenek most mindnyájan! no a nasz után, és a nasznak mieelőbb megkell lenni — megmondom neki, hogy milyet vett nőül. — Szemeibe akarok nézni és e szemekben magammal könnyebülést keresni, magamat megbozszulni az egész rongy népségen! értted?”

„Igenis nevetett János. De vajlon fog-e a leányak kellenni?”
„Mért ne? fiatal, szép, mért ne kellene neki? megyek rögtön fel hozzá, és deután megkell lenni az oljégyzések, és aztán az esküvőnek oly hamar, mint csak lehet. Itt kell lakniok az emeleten, hogy a leány folyton szemem előtt legyen. — ügyelhessek rá, még — most! menj fel nyisd ki ablakodat, szellőzz, tisztogasd ki a szobákat — én megyek Sephihez.”
Es Sephihez ment. Hogy az mit fogadta ajánlatát és mit felelt rá, nem tudom, de azt igen, hogy a mint Henrik eljött, maga mellé vonta, és tanácsát neki, hogy Josefín irányában nyájás és szeretetteljes legyen, kimélve és óvatosan járjon körülte, mivel az ajánlata felett annyira ügatoztásba jött, hogy egészségét kell féltetni. A festő ezt nem hagyta figyelmen kívül, mert midőn nehány hét múlva a menyegző megtörtént, a menyasszony oly szépen rózsapironn nézett ki, hogy a legjamborabbak kik minden esketésnél jelen szoktak lenni állandó, hogy hosszú évek óta nem láttak oly kedves menyasszonyt és oly csinos párt, mint ezek.
A doctor pedig az ő hűségik minde-nese várták, és folyton várták feszületen az időpontot, hol előre látásuk, Josefín szellemi betegséjét illetőleg teljesebbé menend. De ez nem következett be, ezen időpont, és még máig sem jött el. Ha azonban a régi háznak úgy lakóján változás történt, ugy ez az öreg doctor maga, a mint az emelet évek múltával mindég zajosabb és hangosabb lett és mindenféle apró labacsák toporizáltak a lépcsőn le és fel, és az udvaron és a kert

„Igenis nevetett János. De vajlon fog-e a leányak kellenni?”
„Mért ne? fiatal, szép, mért ne kellene neki? megyek rögtön fel hozzá, és deután megkell lenni az oljégyzések, és aztán az esküvőnek oly hamar, mint csak lehet. Itt kell lakniok az emeleten, hogy a leány folyton szemem előtt legyen. — ügyelhessek rá, még — most! menj fel nyisd ki ablakodat, szellőzz, tisztogasd ki a szobákat — én megyek Sephihez.”
Es Sephihez ment. Hogy az mit fogadta ajánlatát és mit felelt rá, nem tudom, de azt igen, hogy a mint Henrik eljött, maga mellé vonta, és tanácsát neki, hogy Josefín irányában nyájás és szeretetteljes legyen, kimélve és óvatosan járjon körülte, mivel az ajánlata felett annyira ügatoztásba jött, hogy egészségét kell féltetni. A festő ezt nem hagyta figyelmen kívül, mert midőn nehány hét múlva a menyegző megtörtént, a menyasszony oly szépen rózsapironn nézett ki, hogy a legjamborabbak kik minden esketésnél jelen szoktak lenni állandó, hogy hosszú évek óta nem láttak oly kedves menyasszonyt és oly csinos párt, mint ezek.
A doctor pedig az ő hűségik minde-nese várták, és folyton várták feszületen az időpontot, hol előre látásuk, Josefín szellemi betegséjét illetőleg teljesebbé menend. De ez nem következett be, ezen időpont, és még máig sem jött el. Ha azonban a régi háznak úgy lakóján változás történt, ugy ez az öreg doctor maga, a mint az emelet évek múltával mindég zajosabb és hangosabb lett és mindenféle apró labacsák toporizáltak a lépcsőn le és fel, és az udvaron és a kert

„Igenis nevetett János. De vajlon fog-e a leányak kellenni?”
„Mért ne? fiatal, szép, mért ne kellene neki? megyek rögtön fel hozzá, és deután megkell lenni az oljégyzések, és aztán az esküvőnek oly hamar, mint csak lehet. Itt kell lakniok az emeleten, hogy a leány folyton szemem előtt legyen. — ügyelhessek rá, még — most! menj fel nyisd ki ablakodat, szellőzz, tisztogasd ki a szobákat — én megyek Sephihez.”
Es Sephihez ment. Hogy az mit fogadta ajánlatát és mit felelt rá, nem tudom, de azt igen, hogy a mint Henrik eljött, maga mellé vonta, és tanácsát neki, hogy Josefín irányában nyájás és szeretetteljes legyen, kimélve és óvatosan járjon körülte, mivel az ajánlata felett annyira ügatoztásba jött, hogy egészségét kell féltetni. A festő ezt nem hagyta figyelmen kívül, mert midőn nehány hét múlva a menyegző megtörtént, a menyasszony oly szépen rózsapironn nézett ki, hogy a legjamborabbak kik minden esketésnél jelen szoktak lenni állandó, hogy hosszú évek óta nem láttak oly kedves menyasszonyt és oly csinos párt, mint ezek.
A doctor pedig az ő hűségik minde-nese várták, és folyton várták feszületen az időpontot, hol előre látásuk, Josefín szellemi betegséjét illetőleg teljesebbé menend. De ez nem következett be, ezen időpont, és még máig sem jött el. Ha azonban a régi háznak úgy lakóján változás történt, ugy ez az öreg doctor maga, a mint az emelet évek múltával mindég zajosabb és hangosabb lett és mindenféle apró labacsák toporizáltak a lépcsőn le és fel, és az udvaron és a kert

„Igenis nevetett János. De vajlon fog-e a leányak kellenni?”
„Mért ne? fiatal, szép, mért ne kellene neki? megyek rögtön fel hozzá, és deután megkell lenni az oljégyzések, és aztán az esküvőnek oly hamar, mint csak lehet. Itt kell lakniok az emeleten, hogy a leány folyton szemem előtt legyen. — ügyelhessek rá, még — most! menj fel nyisd ki ablakodat, szellőzz, tisztogasd ki a szobákat — én megyek Sephihez.”
Es Sephihez ment. Hogy az mit fogadta ajánlatát és mit felelt rá, nem tudom, de azt igen, hogy a mint Henrik eljött, maga mellé vonta, és tanácsát neki, hogy Josefín irányában nyájás és szeretetteljes legyen, kimélve és óvatosan járjon körülte, mivel az ajánlata felett annyira ügatoztásba jött, hogy egészségét kell féltetni. A festő ezt nem hagyta figyelmen kívül, mert midőn nehány hét múlva a menyegző megtörtént, a menyasszony oly szépen rózsapironn nézett ki, hogy a legjamborabbak kik minden esketésnél jelen szoktak lenni állandó, hogy hosszú évek óta nem láttak oly kedves menyasszonyt és oly csinos párt, mint ezek.
A doctor pedig az ő hűségik minde-nese várták, és folyton várták feszületen az időpontot, hol előre látásuk, Josefín szellemi betegséjét illetőleg teljesebbé menend. De ez nem következett be, ezen időpont, és még máig sem jött el. Ha azonban a régi háznak úgy lakóján változás történt, ugy ez az öreg doctor maga, a mint az emelet évek múltával mindég zajosabb és hangosabb lett és mindenféle apró labacsák toporizáltak a lépcsőn le és fel, és az udvaron és a kert

„Igenis nevetett János. De vajlon fog-e a leányak kellenni?”
„Mért ne? fiatal, szép, mért ne kellene neki? megyek rögtön fel hozzá, és deután megkell lenni az oljégyzések, és aztán az esküvőnek oly hamar, mint csak lehet. Itt kell lakniok az emeleten, hogy a leány folyton szemem előtt legyen. — ügyelhessek rá, még — most! menj fel nyisd ki ablakodat, szellőzz, tisztogasd ki a szobákat — én megyek Sephihez.”
Es Sephihez ment. Hogy az mit fogadta ajánlatát és mit felelt rá, nem tudom, de azt igen, hogy a mint Henrik eljött, maga mellé vonta, és tanácsát neki, hogy Josefín irányában nyájás és szeretetteljes legyen, kimélve és óvatosan járjon körülte, mivel az ajánlata felett annyira ügatoztásba jött, hogy egészségét kell féltetni. A festő ezt nem hagyta figyelmen kívül, mert midőn nehány hét múlva a menyegző megtörtént, a menyasszony oly szépen rózsapironn nézett ki, hogy a legjamborabbak kik minden esketésnél jelen szoktak lenni állandó, hogy hosszú évek óta nem láttak oly kedves menyasszonyt és oly csinos párt, mint ezek.
A doctor pedig az ő hűségik minde-nese várták, és folyton várták feszületen az időpontot, hol előre látásuk, Josefín szellemi betegséjét illetőleg teljesebbé menend. De ez nem következett be, ezen időpont, és még máig sem jött el. Ha azonban a régi háznak úgy lakóján változás történt, ugy ez az öreg doctor maga, a mint az emelet évek múltával mindég zajosabb és hangosabb lett és mindenféle apró labacsák toporizáltak a lépcsőn le és fel, és az udvaron és a kert

„Igenis nevetett János. De vajlon fog-e a leányak kellenni?”
„Mért ne? fiatal, szép, mért ne kellene neki? megyek rögtön fel hozzá, és deután megkell lenni az oljégyzések, és aztán az esküvőnek oly hamar, mint csak lehet. Itt kell lakniok az emeleten, hogy a leány folyton szemem előtt legyen. — ügyelhessek rá, még — most! menj fel nyisd ki ablakodat, szellőzz, tisztogasd ki a szobákat — én megyek Sephihez.”
Es Sephihez ment. Hogy az mit fogadta ajánlatát és mit felelt rá, nem tudom, de azt igen, hogy a mint Henrik eljött, maga mellé vonta, és tanácsát neki, hogy Josefín irányában nyájás és szeretetteljes legyen, kimélve és óvatosan járjon körülte, mivel az ajánlata felett annyira ügatoztásba jött, hogy egészségét kell féltetni. A festő ezt nem hagyta figyelmen kívül, mert midőn nehány hét múlva a menyegző megtörtént, a menyasszony oly szépen rózsapironn nézett ki, hogy a legjamborabbak kik minden esketésnél jelen szoktak lenni állandó, hogy hosszú évek óta nem láttak oly kedves menyasszonyt és oly csinos párt, mint ezek.
A doctor pedig az ő hűségik minde-nese várták, és folyton várták feszületen az időpontot, hol előre látásuk, Josefín szellemi betegséjét illetőleg teljesebbé menend. De ez nem következett be, ezen időpont, és még máig sem jött el. Ha azonban a régi háznak úgy lakóján változás történt, ugy ez az öreg doctor maga, a mint az emelet évek múltával mindég zajosabb és hangosabb lett és mindenféle apró labacsák toporizáltak a lépcsőn le és fel, és az udvaron és a kert

„Igenis nevetett János. De vajlon fog-e a leányak kellenni?”
„Mért ne? fiatal, szép, mért ne kellene neki? megyek rögtön fel hozzá, és deután megkell lenni az oljégyzések, és aztán az esküvőnek oly hamar, mint csak lehet. Itt kell lakniok az emeleten, hogy a leány folyton szemem előtt legyen. — ügyelhessek rá, még — most! menj fel nyisd ki ablakodat, szellőzz, tisztogasd ki a szobákat — én megyek Sephihez.”
Es Sephihez ment. Hogy az mit fogadta ajánlatát és mit felelt rá, nem tudom, de azt igen, hogy a mint Henrik eljött, maga mellé vonta, és tanácsát neki, hogy Josefín irányában nyájás és szeretetteljes legyen, kimélve és óvatosan járjon körülte, mivel az ajánlata felett annyira ügatoztásba jött, hogy egészségét kell féltetni. A festő ezt nem hagyta figyelmen kívül, mert midőn nehány hét múlva a menyegző megtörtént, a menyasszony oly szépen rózsapironn nézett ki, hogy a legjamborabbak kik minden esketésnél jelen szoktak lenni állandó, hogy hosszú évek óta nem láttak oly kedves menyasszonyt és oly csinos párt, mint ezek.
A doctor pedig az ő hűségik minde-nese várták, és folyton várták feszületen az időpontot, hol előre látásuk, Josefín szellemi betegséjét illetőleg teljesebbé menend. De ez nem következett be, ezen időpont, és még máig sem jött el. Ha azonban a régi háznak úgy lakóján változás történt, ugy ez az öreg doctor maga, a mint az emelet évek múltával mindég zajosabb és hangosabb lett és mindenféle apró labacsák toporizáltak a lépcsőn le és fel, és az udvaron és a kert

„Igenis nevetett János. De vajlon fog-e a leányak kellenni?”
„Mért ne? fiatal, szép, mért ne kellene neki? megyek rögtön fel hozzá, és deután megkell lenni az oljégyzések, és aztán az esküvőnek oly hamar, mint csak lehet. Itt kell lakniok az emeleten, hogy a leány folyton szemem előtt legyen. — ügyelhessek rá, még — most! menj fel nyisd ki ablakodat, szellőzz, tisztogasd ki a szobákat — én megyek Sephihez.”
Es Sephihez ment. Hogy az mit fogadta ajánlatát és mit felelt rá, nem tudom, de azt igen, hogy a mint Henrik eljött, maga mellé vonta, és tanácsát neki, hogy Josefín irányában nyájás és szeretetteljes legyen, kimélve és óvatosan járjon körülte, mivel az ajánlata felett annyira ügatoztásba jött, hogy egészségét kell féltetni. A festő ezt nem hagyta figyelmen kívül, mert midőn nehány hét múlva a menyegző megtörtént, a menyasszony oly szépen rózsapironn nézett ki, hogy a legjamborabbak kik minden esketésnél jelen szoktak lenni állandó, hogy hosszú évek óta nem láttak oly kedves menyasszonyt és oly csinos párt, mint ezek.
A doctor pedig az ő hűségik minde-nese várták, és folyton várták feszületen az időpontot, hol előre látásuk, Josefín szellemi betegséjét illetőleg teljesebbé menend. De ez nem következett be, ezen időpont, és még máig sem jött el. Ha azonban a régi háznak úgy lakóján változás történt, ugy ez az öreg doctor maga, a mint az emelet évek múltával mindég zajosabb és hangosabb lett és mindenféle apró labacsák toporizáltak a lépcsőn le és fel, és az udvaron és a kert

„Igenis nevetett János. De vajlon fog-e a leányak kellenni?”
„Mért ne? fiatal, szép, mért ne kellene neki? megyek rögtön fel hozzá, és deután megkell lenni az oljégyzések, és aztán az esküvőnek oly hamar, mint csak lehet. Itt kell lakniok az emeleten, hogy a leány folyton szemem előtt legyen. — ügyelhessek rá, még — most! menj fel nyisd ki ablakodat, szellőzz, tisztogasd ki a szobákat — én megyek Sephihez.”
Es Sephihez ment. Hogy az mit fogadta ajánlatát és mit felelt rá, nem tudom, de azt igen, hogy a mint Henrik eljött, maga mellé vonta, és tanácsát neki, hogy Josefín irányában nyájás és szeretetteljes legyen, kimélve és óvatosan járjon körülte, mivel az ajánlata felett annyira ügatoztásba jött, hogy egészségét kell féltetni. A festő ezt nem hagyta figyelmen kívül, mert midőn nehány hét múlva a menyegző megtörtént, a menyasszony oly szépen rózsapironn nézett ki, hogy a legjamborabbak kik minden esketésnél jelen szoktak lenni állandó, hogy hosszú évek óta nem láttak oly kedves menyasszonyt és oly csinos párt, mint ezek.
A doctor pedig az ő hűségik minde-nese várták, és folyton várták feszületen az időpontot, hol előre látásuk, Josefín szellemi betegséjét illetőleg teljesebbé menend. De ez nem következett be, ezen időpont, és még máig sem jött el. Ha azonban a régi háznak úgy lakóján változás történt, ugy ez az öreg doctor maga, a mint az emelet évek múltával mindég zajosabb és hangosabb lett és mindenféle apró labacsák toporizáltak a lépcsőn le és fel, és az udvaron és a kert

„Igenis nevetett János. De vajlon fog-e a leányak kellenni?”
„Mért ne? fiatal, szép, mért ne kellene neki? megyek rögtön fel hozzá, és deután megkell lenni az oljégyzések, és aztán az esküvőnek oly hamar, mint csak lehet. Itt kell lakniok az emeleten, hogy a leány folyton szemem előtt legyen. — ügyelhessek rá, még — most! menj fel nyisd ki ablakodat, szellőzz, tisztogasd ki a szobákat — én megyek Sephihez.”
Es Sephihez ment. Hogy az mit fogadta ajánlatát és mit felelt rá, nem tudom, de azt igen, hogy a mint Henrik eljött, maga mellé vonta, és tanácsát neki, hogy Josefín irányában nyájás és szeretetteljes legyen, kimélve és óvatosan járjon körülte, mivel az ajánlata felett annyira ügatoztásba jött, hogy egészségét kell féltetni. A festő ezt nem hagyta figyelmen kívül, mert midőn nehány hét múlva a menyegző megtörtént, a menyasszony oly szépen rózsapironn nézett ki, hogy a legjamborabbak kik minden esketésnél jelen szoktak lenni állandó, hogy hosszú évek óta nem láttak oly kedves menyasszonyt és oly csinos párt, mint ezek.
A doctor pedig az ő hűségik minde-nese várták, és folyton várták feszületen az időpontot, hol előre látásuk, Josefín szellemi betegséjét illetőleg teljesebbé menend. De ez nem következett be, ezen időpont, és még máig sem jött el. Ha azonban a régi háznak úgy lakóján változás történt, ugy ez az öreg doctor maga, a mint az emelet évek múltával mindég zajosabb és hangosabb lett és mindenféle apró labacsák toporizáltak a lépcsőn le és fel, és az udvaron és a kert

„Igenis nevetett János. De vajlon fog-e a leányak kellenni?”
„Mért ne? fiatal, szép, mért ne kellene neki? megyek rögtön fel hozzá, és deután megkell lenni az oljégyzések, és aztán az esküvőnek oly hamar, mint csak lehet. Itt kell lakniok az emeleten, hogy a leány folyton szemem előtt legyen. — ügyelhessek rá, még — most! menj fel nyisd ki ablakodat, szellőzz, tisztogasd ki a szobákat — én megyek Sephihez.”
Es Sephihez ment. Hogy az mit fogadta ajánlatát és mit felelt rá, nem tudom, de azt igen, hogy a mint Henrik eljött, maga mellé vonta, és tanácsát neki, hogy Josefín irányában nyájás és szeretetteljes legyen, kimélve és óvatosan járjon körülte, mivel az ajánlata felett annyira ügatoztásba jött, hogy egészségét kell féltetni. A festő ezt nem hagyta figyelmen kívül, mert midőn nehány hét múlva a menyegző megtörtént, a menyasszony oly szépen rózsapironn nézett ki, hogy a legjamborabbak kik minden esketésnél jelen szoktak lenni állandó, hogy hosszú évek óta nem láttak oly kedves menyasszonyt és oly csinos párt, mint ezek.
A doctor pedig az ő hűségik minde-nese várták, és folyton várták feszületen az időpontot, hol előre látásuk, Josefín szellemi betegséjét illetőleg teljesebbé menend. De ez nem következett be, ezen időpont, és még máig sem jött el. Ha azonban a régi háznak úgy lakóján változás történt, ugy ez az öreg doctor maga, a mint az emelet évek múltával mindég zajosabb és hangosabb lett és mindenféle apró labacsák toporizáltak a lépcsőn le és fel, és az udvaron és a kert

„Igenis nevetett János. De vajlon fog-e a leányak kellenni?”
„Mért ne? fiatal, szép, mért ne kellene neki? megyek rögtön fel hozzá, és deután megkell lenni az oljégyzések, és aztán az esküvőnek oly hamar, mint csak lehet. Itt kell lakniok az emeleten, hogy a leány folyton szemem előtt legyen. — ügyelhessek rá, még — most! menj fel nyisd ki ablakodat, szellőzz, tisztogasd ki a szobákat — én megyek Sephihez.”
Es Sephihez ment. Hogy az mit fogadta ajánlatát és mit felelt rá, nem tudom, de azt igen, hogy a mint Henrik eljött, maga mellé vonta, és tanácsát neki, hogy Josefín irányában nyájás és szeretetteljes legyen, kimélve és óvatosan járjon körülte, mivel az ajánlata felett annyira ügatoztásba jött, hogy egészségét kell féltetni. A festő ezt nem hagyta figyelmen kívül, mert midőn nehány hét múlva a menyegző megtörtént, a menyasszony oly szépen rózsapironn nézett ki, hogy a legjamborabbak kik minden esketésnél jelen szoktak lenni állandó, hogy hosszú évek óta nem láttak oly kedves menyasszonyt és oly csinos párt, mint ezek.
A doctor pedig az ő hűségik minde-nese várták, és folyton várták feszületen az időpontot, hol előre látásuk, Josefín szellemi betegséjét illetőleg teljesebbé menend. De ez nem következett be, ezen időpont, és még máig sem jött el. Ha azonban a régi háznak úgy lakóján változás történt, ugy ez az öreg doctor maga, a mint az emelet évek múltával mindég zajosabb és hangosabb lett és mindenféle apró labacsák toporizáltak a lépcsőn le és fel, és az udvaron és a kert

„Igenis nevetett János. De vajlon fog-e a leányak kellenni?”
„Mért ne? fiatal, szép, mért ne kellene neki? megyek rögtön fel hozzá, és deután megkell lenni az oljégyzések, és aztán az esküvőnek oly hamar, mint csak lehet. Itt kell lakniok az emeleten, hogy a leány folyton szemem előtt legyen. — ügyelhessek rá, még — most! menj fel nyisd ki ablakodat, szellőzz, tisztogasd ki a szobákat — én megyek Sephihez.”
Es Sephihez ment. Hogy az mit fogadta ajánlatát és mit felelt rá, nem tudom, de azt igen, hogy a mint Henrik eljött, maga mellé vonta, és tanácsát neki, hogy Josefín irányában nyájás és szeretetteljes legyen, kimélve és óvatosan járjon körülte, mivel az ajánlata felett annyira ügatoztásba jött, hogy egészségét kell féltetni. A festő ezt nem hagyta figyelmen kívül, mert midőn nehány hét múlva a menyegző megtörtént, a menyasszony oly szépen rózsapironn nézett ki, hogy a legjamborabbak kik minden esketésnél jelen szoktak lenni állandó, hogy hosszú évek óta nem láttak oly kedves menyasszonyt és oly csinos párt, mint ezek.
A doctor pedig az ő hűségik minde-nese várták, és folyton várták feszületen az időpontot, hol előre látásuk, Josefín szellemi betegséjét illetőleg teljesebbé menend. De ez nem következett be, ezen időpont, és még máig sem jött el. Ha azonban a régi háznak úgy lakóján változás történt, ugy ez az öreg doctor maga, a mint az emelet évek múltával mindég zajosabb és hangosabb lett és mindenféle apró labacsák toporizáltak a lépcsőn le és fel, és az udvaron és a kert

„Igenis nevetett János. De vajlon fog-e a leányak kellenni?”
„Mért ne? fiatal, szép, mért ne kellene neki? megyek rögtön fel hozzá, és deután megkell lenni az oljégyzések, és aztán az esküvőnek oly hamar, mint csak lehet

lében azt hiszik, hogy egyedül volna képes általában elismert tekintélyével, munkaerejével és sokoldalú ismereteivel a herceget helyettesíteni, sőt bizonyos fokig pótolni. De ez esetben Delbrück számára oly állást kellene teremteni, melyen megmaradhatna akkor is, ha Bismarck herceg a tél folyamán elfoglaltána hivatalát, — mit mindenki egyaránt óhajt.

Törökország álladalmi szervezete.

Irta Propper N. János.

VII.

Nemzetgazdasági viszonyok. Pénzügy: adózási viszonyok, államadósság. Kereskedelem, közlekedés, forgalom. Ipar. Őstermelés.

(Folytatás.)

A plebejus mozgalmak, a Grachusok forradalma az ós Rómában, vagy ha úgy tesszük a világtörténelemben a legnagyobb: a francia nagyforradalom a társadalmi anyagi életből indult ki, jóllehet nem tagadható, hogy e nagyszerű rázkódásoknál a vezerszerep a legdicsebb eszméknek jutott: az egyenlőség, testvériség, szabadság, dicső eszméknek. Eltekintve nagy szellemek által vezetett tömeg kibontakozását az anyagi viszonyok nyomásosságából levén tekinthető, nem ugyan Kato ideális állampontja, de korunk helyes belsége szerint, minden ily nagy rázkódás. S valjon képzelt-e, hogy azon lassu, de mélyen ható változások, melyeken az osman birodalom legújabbáiban alant ment, az anyagi viszonyok bomlását kikérülheték volna? Feltehető-e ily nagy államadalmi egy egészen új szemlében történő politikai és hadi szervezkedés az álladalmi viszonyok mérlegén szűkségképen előálló különbözőségeket? S meg akkor is, ha a fejlődési folyamatot az átmeneti intézkedések háborítlan egymásután következhetnek vala be? S ha végre a reformok nem képeznek legmeherevőbb ellentétet azon szemlének, mely a változások alapjátul szolgáló államrendezést jellemzi?

A mily könnyen felismerhetők az osman állam anyagi és pénzügyi ziláltságának történeti indokai, ép oly szoros egybefüggésben áll a nemzetgazdaság elmaradottsága a mohamedán intézmények természetével. Az iszlám mint álladalmi vallás részletes utasítások jászabán vezet az igazivők összességét egy, mint egyéneit; s az emberi ténykedés minden ágában és irányzatában a korán szent intellemit vezérlik a mohamedánt. A földműves, ki arca verejtékével műveli földjét a korán utmutatása szerint vonja a földbe a barázdát, a puszták hajóján, a tévén vándorló karaván a proféta tanítása szerint kereskedik, az igazivők egyetemleg és egyenkint a szent könyv értelmében idegenkednek a szabad emberhez nem illo ipar-fizéstől. Bajosan alkalhat magának az állami és vallási törvények által szabadakaratának teljes birtokában meghagyott nyugoti fogaimat a keleten fenálló egyéni alárendeltségtől, mely ugyan az állangépezet legjelentektelemben tagját is képessé teszi feladata végzésére s ebből kifolyólag onelgútságra, de viszont az emelkedésre vezető versenyösztönt csirájában elöli. Immet, hogy kelet minden gazdasága a természet pazar kézzel kiosztott ajándékai mellett is a nemzetgazdaság a nem-

zet öntudatában még nem született meg, s az iránybani összes ténykedés nem haladta meg amaz első stadiumot, hová népeket s országokat az életkényszerre szokott vezérelni. Ez kulcsa az osmán álladalom pénzügyi nyomorának, melynek egyik oka még az említettekben kívül azon a túlságig menő kényelem-szeretet, melynek karjai közé az igazivőket a kelleme-egyal, a föld termékenysége s szóval a természet kedvezése egy, mint a társadalmi viszonyok és nevelés vezették. A természet és erkölcsi törvények analogiaja szerint az akadályok az erőket hatványozni szokták; s az elpusztulásra legbiztosabb ut a természet bőkezűsége. Erre kelet s névszerint Törökország a legvilágosabb példát szolgáltatja.

Az államok jólétének tükré a pénzügy. Törökország pénzügyi viszonyai nyujtják ezen történelmileg oly híres, természeti kincseire oly gazdag s minden felszégsege mellett is erős és romlatlan nép által lakott birodalom anyagi életének leghebbe képt. A pénzügyi mérleg felállítását előtt azonban mellozhetlen a török adózási rendszer ismerete; a mi különben egy lényeges mozaik a mohamedanizmus szemlének képeben.

Az adózási rendszert is a korán tétélei szabályozták, eles különbséget állítván fel e tekintetben is az igazivők és rájak között. A mozlím tulajdonát képező föld ezerszajje vagyis tízed föld volt, melynek természetéből az államnak tízedet asr — fizetett; s a szent törvények ama tétéle: „Fizesse jó szívvel adóját a mohamedán; mert csak így nyerhet tetszés Allah előtt” azt bizonyítja, hogy az igazit követőnek vállaló eme terhet is, mint állami kötelességet, levette a vallás, s a mozlím adóadásában a valóságos kegyelet és jótékonyág mívét, tehát idvire vivo erkölcsi érdemet hajlandó tekinteni. S e nézetet Ebuszud-Efendinek Szulejman Muftjának fetvaja határozottan megerősíti, mondván: „Az asr valóság jellegű rájaktól nem szedhető.” E tízed azonban nem a tulajdonképeni „decima pars” vagy a honunkban is újabb időkig fenállott dézma, s nem is pusztán a föld terményei után, de az igazivő minden értékétől s ingó vagyonától fizetendő.

Az arányt Salomon F. kitünő történelmünk által felhozott példák tiszta világításban szemléltetik.

(Folyt. köv.)

Fővárosi hírek.

Király ő felsége egyházi és iskolai czélakra legközelebb 500 forint adományozott. — Ponorí Towreuk Emil a latin nyelv nyilvános rendes tanárának nevezetett ki az egyetemre. — Sina báró magyarországi birtokai után majdnem 307 ezer forint örökösödési és átírási díjat fizetettek be. — Salviní játékának tanulmányozására Kolozsvárról felutazott E. Kovács Gyula és Szacsavay. — A margitszigeti fordó ma engedtetett át a közhasználatnak. — A hagymáz betegség veszélyesen lépett föl; a Rókus közrészben csak egy nap 75 felvett beteg között több szendett 25-nél benne. — Egy napszamos lezuhant egy ujonnan épülő ház 3. emeletéről, s oly szerencsésen esett, hogy csakis lába ficamodott ki. — Eszterházy Miksa gróf 10 arany pályadíjat tüzött ki a lapda játékról írandó könyv játalmául.

*) Hammer. Staatsverfassung d. T. I. k. 346. l.

Meghívás. A debreczeni szabadelvű párt választása — folyó április hó 15-én az az jövő vasárnap délután 3 órakor ülést tartandó a városi háza nagy tanács termében, melyre is a párt választmányának t. tagjai tisztelettel meghívattak Kelt Debreczen, 1877. április hó 11-én

Molnár György. a debreczeni szabadelvű párt elnöke.

Napi hírek.

Felhívás az adófizető polgárokhoz. Az új választási törvény értelmében egy képviselő, mint a városi bizottsági tagok választásánál 1878-ban csak azok fogván választási jogukat gyakorolhatni, kiknek neve az 1877-ik évben kiigazított választási listástromokban előfordul. — s e listástromba pedig csak azok nevei vétetvén be, a kik folyó hó apr. 15 kéig az 1876 dik évi államadójukat, vagy ha nagyobb tartozásban vannak, az 1876 ik évi államadójuk megtelevő adóösszeget befizették, emlígyva felhívjuk polgártársainkat, hogy egy az állam iránti kötelességből kifolyólag, mint választási jogaik gyakorolhatásának biztosítása czéljából, adótartozásukat e hó 15-ig befizetni sziveskedjenek.

Felhívás! A nmu. földművelés, ipar és kereskedelmi m. k. miniszter egy közelebbi rendeletével a párisi 1878-iki közkiállítás magyarországi szervezése czéljából, az országban létező iparkamarák székhelyein létesítendő: „Kiallításí vidéki bizottságok” alakítását határozván el: a debreczeni „Kereskedelmi és iparkamara” kerületében, annak székhelyén létesítendő bizottság megalakítását bízattam meg. Felhívattam emel fogva az ezen „Kereskedelmi és iparkamara” területén levő összes gazdasági, ipar- s más termelési ágak érdekeit előmozdító egyesületek, továbbá: ipartársulatok, irodalmi, intézked, egy a nagy kereskedők, gyárosok, vállalkozók, szakfériak s egyáltalában az érdeklődők, miszerint a bizottság megalakítása czéljából, jövő ápril hó 18-án, Debreczen városi háza nagytermében, elnökletem alatt tartandó ülésen — a társulatok vagy testületek képviselőik, az egyesek személyesen és pedig a nagy horderejű vállalat érdemehez mérőlag, minél nagyobb számban megjelenni sziveskedjenek. Debreczen, márcz. 28. 1877. Mikolcay Lajos, Hajdumegye és sz. k. Debreczen város főispánja.

Debreczen város közigazgatási bizottságának e hó 5-én és 6-n tartott üléséről szóló tudósításunkban az foglaltatik, hogy ott Kuthy István kir. ügyész indítványt tett, hogy a királyi tábla városunkban leendő elhelyezése s befogadhatása tekintetében már most meg lehetne teendők az előleges intézkedések, s hogy ez indítványt a bizottság nagvára téven, egy küldöttséget bízott meg, hogy e tárgyban magát az érdeket Hajdumegyei értekezésre tegye. T. tudósítónk ezen előadásában, mint arról hivatalosan értesítettünk, némi tévedés van. — Hozott ugyan — ugy m el-

lékesen szóba — ezen ülésen a királyi tábla kérdése is, de bizottság ez ügyben nem küldött ki, részint azért, mert ez nem is tartozik a közigazgatási bizottság hatásköréhez, részint pedig azért, mert ez ügyben a városi hatóság által már több mint egy év előtt megtették a legilletékesebb helyen a lépések, s az ügy a városi hatóság teendőinek napirendén ma is első sorban áll, s kello figyelemben részesítettik. — T. tudósítónk nem ismerte ezen ügy előzményeit s így tévesen fogta fel azon magánjellegű eszmecserét, mely ez ügy igazgatási bizottság ülésén váltatótt. A mi a kiküldött bizottságot illeti az a központi börtönre vonatkozó intézkedések tárgyában küldött ki.

Esküvő. A mai napon esküdött örök hűséget Deutscher Jakab közbecsalásban álló polgártársunk kedves és szeretetre méltó bájosa leánya Berta k. a. Jakabfy Lipót feketehelyi hivatalnoknak — Aldás frigyokra. — A kereskedelmi s iparkamarától. Az aradi kereskedelmi s iparkamara által Aradon, 1877. évi ápril hó 15., 16. és 17-ik napján tartandó borvásár látogatói számára, ha látogatói minőségeket igazolni képeznek, a tisztavédeki, az első erdélyi és a m. kir. államvasutak menetár-kezdeményét engedményezték, mi is azon megjegyzéssel hozatik köz tudomásra, hogy az aradi kereskedelmi s iparkamara által 5 darab igazolvány — az alantit kamarájához oly czélból küldetett meg, hogy ha valaki ezen vidékről az aradi borvásárt meglátogatni és a menetár-kezdeményt igénybe venni óhajtana, részére ily igazolvány kiállítassék; figyelemzetve, ugyanazért az érdekekért, hogy az érintett igazolványt, f. hó 15-ig a fentirt kamara titkári hivatalához (piacz. Veeszi ház) fordulni sziveskedjenek. — Debreczen, 1877. ápril 12.

A bellegelő felosztása alkalmából a város tulajdonába visszabocsátott több rendbeli földet a czeleg- és vargatezából ápril 15-én vasárnap — délelőtt 9 órakor — a kis tanácstermében — a verés útján eladattak. Ugyanez alkalommal a régi ártartató ház utáni föld haszonbérbe fog adati. Az ide vonatkozó hirdetések lapunk szombatí száma fogja közölni. — Az árverelőnd földnek nagyságát, — a házak számát, s az árverés feltételeit addig is meg lehet tekinteni a számvévi hivatalnál.

A „Hon” tegnapelőtti számában cívasuk, hogy báró Fehérvári m. kir. honvédelmi miniszteri államtitkár, Bécsből Budapestre érkezett; az előbbi helyen azon próbák megtartása miatt levén, melyeket a közös hadügyi miniszterium, egy debreczeni iparos által feltalált tábori sütőde körül eszközölt, és a mely próbák kitünően sikerültek. Ezen sorok felvilágosításul megjegyezzük, hogy azon illető debreczeni iparos nem más, mint Zichermann Ignác, kinek részére egy a szoban fogó tábori sütőde előállításí költségeire a honvédelmi miniszterium a múlt évben 2000 forint előleget utalványozott, és a miként, most örömmel vesszük tudomásul, nem hasznaltalun.

A Hortobágyon levő városi állatorvos-tól beérkezett hivatalos jelentés szerint az időjárás a legszebb, a mező szemléletmást nó, s az állategészségügy kitünő. — Az orsz. juhvásár mai napon kezdett vette; minthogy azonban eddigelé mindég péntek-napon kezdődött, még ma nagyon gyéren gyült össze; holnap, és eshetőleg holnapután is folytatattik. — A közép kereskedelmi tanoda néven

dékei a jövő hó folyamában a nagyerdőn majlist rendezni.

Egy derek iparos, Czirják Károly érkezett haza a napokban sok évig tartott utazásából. Neve az olvasó közönség előtt is ismeretes, a „Fővárosi Lap”-ban megjelent érdekes uti tárczáiról. Utazása részleteiről a „F. L.”-ban a következőket olvassuk: Először 1868-ban ment ki Párisba, de a francia háború folyamában onnan el kellett jönnie; 1870-ben Németország északi nagy városába ment, 1871. nyarán New-Yorkba, onnan New-Orleansba, 1872. oszén pedig Kaliforniába, San-Franciskoba, ahol maradt 1876-ig üzletet nyitva, melynek jövedelmétől az ottani bankba is teltetett valamt. A múlt év nyarán onnan olvasóink is tudhatják élenk tollal írt ázsiai tárczáiból) áthajózott Japánba, onnan déli Kínába, Kelet-Indiába, végre pedig Kairón és Triestben át került haza. Saját munkájából tartta fen mindenütt magát, a mi eléggé bizonyítja életrevalóságát, nyelvismeretét, vállalkozási készségét. Most a szülei ház s a rokoni látogatására Derecskére (Biharba) megy, hol atyja lányaitól. Aztán visszatér Budapestre s szabó-üzletet fog nyitni, mint monda le azonban az irói tollról sem, melyvel annyi érdekes kaliforniai és ázsiai tárczát írt a „Fővárosi Lapok”-nak. Üdvözljük a hazatérteit, ki mindenütt becsületet vált a magyar iparnak, s kivánnuk neki jószerecsét, melyet nagy mértékben megérdemel. A főváros magyar iparos körei bizonyára teljes rokonszenvvel fogadják e derek társukat, ki valóságos amerikai (máulnk ritka) példányt fog képviselni köztük; egyik kezében a toll, másikban a tü, — mind a kettő ügyesen forogtata.

Óvatos melegség. Egyik közelebbi vidéki város körházából néhány nap előtt két nő kiszökött, s ezeknek itten lendő befogatása iránt az ottani kapitányi hivatal a városi hatósághoz intézett megkeresésében, ilyen tartalommal írja körül azt, hogy a két körházi apolt munkába fogták, hogy „azok, midőn a szép napon a körház kerijében földásásban kerestek maguknak szórakozást”, vettek maguknak alkalmat újabb természetű szórakozásra — a megszökésre.

Felelős szerkesztő: Szabó Antal.

Nyitólér. Fűrt Berta Földesről, Bárány Mór Nádudvarról. Naponta 8-10 franc. — vagy még több okvetlen kerestet biztosítatik mindenkinek, bármely országban lakják is. Ez összeg elnyerése iránt fővilágosítás, s utbaigazítás végett a bermenet levelek — melyekhez 5 franc (2 ft. o. é.) mellékelendő a következő cím alatt intézendők: Capelli A. E. urnak, Rue Caffaro, No. 14. Gènes (Olaszország) 2-254

H I R D E T E S E K.

Debreczen legolcsóbb bevásárlási helye. BURGHOLD V. női divat-terme. Főter, Svetits-ház, I. emelet, a Caderász-féle czukrázdával szemben. Alólírnak van szerencsém a tisztelt női közönség becses figyelmébe, a tavaszi idényre, következő áruimat ajánlati: Egy jó tavaszi kelméből készült pongyola női-ruha 8-10 frt. Egy divatos tavaszi szőr kelméből készült eleg. ruha 15-20 frt. Fekete ternő ruha. — elegánsul kiállítva 18-22 frt. Fekete selyem nobles ruha. — kitünő szép 45-50 frt. Igen szép leány-gyermek ruhák 4 frtől 6 frtig. Ez idényre legújabb férfi kabátok nők részére 6 frttől feljebb s gyermek felöltők posztóból. A legújabb női kalapok hallatlan olcsó árban, több százakra menő választásban. Egy női selyem ripsz kalap 2 frt 50 kr. A tisztelt női közönség becses pártfogását kérve mely tisztelettel maradtam Burghold V.

Kanczák fedeztetnek a következő menekkel. Székelylildon: Bihar, telivér, sötét peji 16 m. magas 12 frtért. Robust, fűvén, nagy peji 16 m. magas 12 " Miliárdi fálván: Dariusz fély, világos sörge, 4 é., 16 m. magas 10 " Az isálló: szumélyzet részére minden kancza után 1 frt fizetendő. Vitézkérel kanczák ellátásra elfogadttatnak, s óna és zab folyó áron számítottak fel. Az uradalmi számlartóság. (237) 3-3

Az áruk jó minőségeért kezesség vállalattik. SALZMANN LAJOS férfi divat-terme. a kistemplom körüli Bazár-épületben. Ajánlom legújabban berendezett férfi divat-áruimat egy a helybeli, mint a vidéki t. közönségnek. Miután elvult azt tüzetem magam elé, hogy vevőim igényeit a nagy választék, mind pedig az áruk jó minősége által a legzordosabbban és pontosan kielégítem, a legszigorúbb határozott árakat alapítottam meg, ezáltal remélvén magamnak a t. közönség bizalmát és megelégedését kiérdemelni. Ez alkalommal hátkorodom a n. é. közönség becses figyelmét az alább következő árjegyzékre felhívni: I. Kész férfi ruhák: Téli nadrág és mellények — 8 és fél frttől — 12 frtig. Francia téli nadrágok — 9 forint. Fekete nadrág és mellény — 10 és fél forint. Téli egész oltonyok — 16 frttól — 28 frtig. Téli kurtá kabátok — 8 — 12 — Téli hosszú kabátok — 15 — 35 — Téli koponyegek — 15 — 20 — II. Férfi ingek és fehéreműiek: a) Fehér, sima, fodros és himzett eleji schiffon ingek 2 frttől 4 frtig. b) Színes, creton és oxford ingek 1.60 frttől 3 frtig. Az ingek egy felálló mint lehajló gallerral kaphatók, továbbá az ingek jó szabása s azoknak jó elkészítéséért kezességet vállalok. c) Négyzeres gallérok nagy választékban 2.50 frttől 2.85 frtig. Négyzeres kézlelők 4.55 frttől 5.20 frtig. III. Férfi selyem nemez és posztó kalapok: Magyar kalapok — 2.50 frttől 4 frtig. Francia divatos kalapok 4.50 " 6 " Francia cilinderek — 6.50 " 7.50-ig. Végül: Harisnyák, esernyők, sétapalczák, utazó készletek, plaidek, szivar- és pénztraczkák, kések, illatszerek gazdag választékban. Ajánlom magamat a t. közönség szives pártfogásába. (59) Teljes tisztelettel: Salzmann Lajos. Vidékröli megrendelések pontosan és gyorsan eszközöltetnek.

Építési vállalatok árlejtése. A következő építési vállalatok, u. m. 1-szor. A nagyerdői gőzfűrdő épületének átalakítása és kibővítése, mely munkáira az anyagokkal együtt 6232 frt 37 kr van előírnyozva. 2-szor. A Gilányi kaszárnya egyik épületének helyrehozása és új tetővel leendő ellátása, melynek költsége az anyagokkal együtt az előleges kiszámítás szerint 1637 frt 90 kr teszzen; és végre: 3-szor. A város összes épüle-

GUMMI és HALHÓLYAG csak a legjobb minőségűből 1 frttől 4 frtig tucatszámunkint. Ampèchaur (magómlést védő) biztos hatással, az egészreger ártalmatlan, darabonként 2 forintért tüzetes utasítással küldött tartással, utávetél mellett Zieger János gummi-különlegességek és sebkötőlekek gyára Graczbán. (264) 1-12

Debu

Az em. dongsza az tetlenül. Bá. ejtő helyzet len sors esé perczig. Es reménység hogy ha ez rad meg, m a helyzetet, felelegk össz kal aggasztó már-már es a vihart, va még a béke

A béke tottak mellet lomátai, hiá a sok műté volt a nemz imaja, mely lekharang n feltámadás r Igaz, nagyó még nem m ennek alapj szeretnek a dok szövésé hatják a rem nyekkel bevezézik be odzini a vil eddig törtétt uttal ábránd semmi bázis nyíbb beszél

A legu nál igazoljád doni jegyző tént visszau Auglia azon megerint n kötelez ő ben; ha O fegyverkezne hogy e nyi szel meg mint megten viszonyok m pedig nyilván hogy a jegyző a bekésuton lenség, és ig megtuvadni azt a háború szerető embe zés mellett ményének a

A diplo Véget ért a dásával. — heik a har között — s egy pár fog. — Or tánczra meg is szeretné, kémi egy ki tes, minő jó k rököket, hog tánczot, — nak hivatók akartak, de T költet magá és nem is fo riassigot Or

A „Debre A ma Angol e-zme — Egy l feljegyzéssel a — A beszté szöke hja v mekkel, melye világitották be vállára hajtá e asztalnál fogl ez asszonyisá varodó ariszté zották pedig fekete szemek tété, mosolygó

A szoba tek reggelizte volt a kitékinté elött jó ponda t-ült el, mely rohanó patakó